

Osman-ı Zinnureyn

Meleklerin bile hayâ ettiği halife.

Hazret-i Osman, Müslüman olmadan önce ticâretle uğraşırđı. Zengin bir tüccârđı. Cemiyette, sevilen, sayılan bir kimseydi. İ'tibârı yüksek idi. Hazret-i Ebû Bekir'in de arkadaşı, yakın dostu idi. Önemli işlerinde ona danışır, onun fikrini alırdı. Câhiliye devrinin pisliklerine bulaşmadı.

Peygamber kızı olsa gerek

Müslüman olmasını şöyle anlatır:

Benim firâset sahibi olan bir teyzem vardı. Hastalandığında ziyâretine gitmiştim. Bana dedi ki:

- Yâ Osman! Sen öyle biri ile evleneceksin ki, ne o senden önce bir erkek görmüş olacak, ne de sen ondan önce bir kadın görmüş olacaksın. Bu kız çok güzel olup, sâliha biridir. Ayrıca bu kız, Peygamber kızı olsa gerek.

Ben teyzemin bu sözüne çok hayret ettim. Çünkü, peygamber olarak bildiğim kimse yoktu. Hiç ortada böyle bir şey yok iken, teyzem bunları nereden çıkartmıştı. Şunu da biliyordum ki, teyzem pek çok lâf etmezdi. Benim hayretler içinde kendisine baktığımı görünce konuşmasına şöyle devam etti:

- Merak etme, O kimseye cenâb-ı Haktan vahiy gelmeye başladı. Sen O'nu bulmakta güçlük çekmiyeceksin!
- Ey teyzem, hep sır olan şeyler söylüyorsun. Beni meraklandırıyorsun. Sözlerini biraz açarak beni meraktan kurtar.
- Muhammed bin Abdullah'a peygamberliği bildirildi. Artık halkı hak dîne da'vete başladı. Çok zaman geçmez ki, sen O'nun dînine girer kurtulursun. O'nun dîni, bütün âlemi aydınlatacaktır.

Bu mes'ele benim zihnimi çok meşgûl etmeye başladı. Her önemli mes'eledede fikrini aldığım, Hazret-i Ebû Bekir'e koştum. Teyzemin söylediklerini kendisine aynen bildirdim. Bana dedi ki:

- Teyzen doğru söylemiş. Yâ Osman, sen akıllı adamsın. Hiç görmiyen, işitmiyen, fayda veya zarar veremiyen şeye nasıl tapınılır? O nasıl ilâh olarak kabûl edilir?

- Yâ Ebû Bekir, doğru söylüyorsun. Ben de bu mantıksızlığın farkındayım. Fakat çâre bulamamıştım.

- Merak etme, artık bize hak yolu gösteren zât geldi. Ben kendisinin peygamber olduğuna inandım, îmân ettim. Gel seni de huzûruna götürüyüm, sen de îmân et!

Cennete da'vet eder

Beraberce Resûlullahın huzûruna vardık. Bana buyurdu ki:

- Yâ Osman, Hak teâlâ seni Cennete misâfirliğe da'vet eder. Sen de bu da'veti kabûl et! Ben bütün insanlara hidâyet rehberi olarak gönderildim.

Resûlullahın, güleryüzle gâyet samîmî bir şekilde yaptığı bu da'vet üzerine, hemen büyük bir şevkle kelime-i şehâdet getirip, Müslüman oldum.

Daha sonra Resûlullah'a, Şam'a gittiğimde gördüğüm rü'yâyı anlattım.

Rü'yâmda, 'Ey insanlar, uyanın! Ahmed Mekke'de zuhûr etti' diye nidâ

işitmişim. Sonra da Mekke'ye gelince de, teyzem bana Resûlullah efendimizden haber vermişti.

Hazret-i Osman, çok cömert idi. İyilik yapmayı, muhtaç kimselerin ihtiyaçlarını görmeyi çok severdi. Güzel hâllerinden dolayı, Resûlullah efendimiz kendisini çok severdi.

Peygamber efendimiz, Eshâbının ileri gelenlerinden çoğunun bulunduğu bir toplantıda, sohbet buyururken:

- Herkes dostunun yanına varsın, buyurdu.

Sen benim sevdiğimsin

Herkes sevdiği arkadaşının yanına gitti. Peygamber efendimiz de, Hazret-i Osman'ı yanına alıp buyurdu ki:

- Sen, dünyada ve âhîrette benim sevdiğimsin.

Hazret-i Âişe anlatır:

Resûlullah efendimiz, bir gün istirahat ediyordu. Bu sırada Hazret-i Ebû Bekir içeri girmek için izin istedi.

İzin verilip içeri girdi. Resûlullah hiç hâlini değiştirmede. Sonra, Hazret-i Ömer izin alıp içeri girdi. Yine hâlini değiştirmede. Uzanmış vaziyette iken onlarla sohbet ettiler.

Daha sonra, Hazret-i Osman kapıya gelip içeri girmek için izin istedi. Peygamber efendimiz oturdular. Hazret-i Osman'ı bu şekilde kabûl ettiler.

Hepsi gittikten sonra sordum:

- Babam Ebû Bekir ve Hazret-i Ömer içeri girdiklerinde hiç hâlinizi bozmadınız. Fakat Hazret-i Osman içeri girince, oturdunuz. Bunun sebebi nedir?

- Meleklerin hayâ ettikleri bir kimseden ben nasıl hayâ etmem.

İbni Mes'ûd hazretleri anlatır:

Bir gün gazâda, Resûlullah ile beraberdim. Yiyecek bitti, asker sıkıntı içerisindeydi. Resûl-i ekrem bu hâle vâkîf olunca buyurdu ki:

- Allahü teâlâ size, güneş batmadan rızık gönderecektir.

Hazret-i Osman bu sözü işitince, 'Resûl-i ekremin her sözü muhakkak doğru çıkar' diye düşünüp, yiyecek bulmaya çalıştı. Bu rızkın gelmesine sebep olmak ve Resûlullahı memnûn etmek istiyordu.

Bunlar nedir?

Bir yerde dört deve yükü yiyecek buldu. Bunu yüksek fiyatla satın alıp, Resûlullahın huzûruna getirdi. Peygamber efendimiz Hazret-i Osman'a sordu:

- Yâ Osman! Bunlar, nedir?

- Osman'dan Allahü teâlânın Resûlüne hediyedir.

Seyyid-i Kâinatın buyurdıkları, gecikmeden yerine gelince, mü'minler sevindiler, münâfıklar mahzûn oldular. Server-i âlem hazretleri mübârek ellerini açıp, şöyle duâ ettiler:

- Yâ Rabbî! Osman'a çok ecir ver.

Hazret-i Osman muhtaç olanlara bol bol yemek yedirirdi. Fakat kendisi evde sirke ve zeytinyağı yedi. Yola giderken, devesinin arkasına kölesini de alırdı. Peygamber efendimiz şöyle duâ buyurmuştur:

- Yâ Rabbî! Osman'ın geçmiş ve gelecek gizli, âşikâr bütün günâhlarını affet.

Müslümanlar, Medîne'ye hicret ettikleri zaman, su sıkıntısı vardı. Rûme kuyusundan başka içilecek su yoktu. Bu kuyu da bir Yahûdiye âit idi.

Yahûdî, Müslümanları zor durumda bırakmak için, kuyudan her zaman su vermiyordu. Verdiği günlerde de çok yüksek fiyatla sattığı için herkes alamıyor, fakir Müslümanlar çok sıkıntı çekiyorlardı.

Cenneti müjdeliyordu

Peygamber efendimiz, bu durumu gördükçe üzülyordu. Kuyuyu satın alıp, Müslümanlara sebil edecek kimsenin, Cennette karşılığını kat kat alacağını müjdeliyor, açıkça Cenneti va'dediyorlardı. Bu müjdeyi işiten Hazret-i Osman, hemen Yahûdînin yanına varıp, pazarlığa başladı.

Yahûdî, Müslümanların mecbûren bu kuyuyu satın alacaklarını bildiği için, ödenmesi mümkün olmayan bir fiyat istedi. Bu duruma Hazret-i Osman çok üzüldü. Fakat ne yapıp yapıp bu kuyuyu satın alarak Resûlullahı memnun etmek istiyordu. Yahûdîye dedi ki:

- Senin dediğin fiyatla bu kuyuyu ben satın alamam. Sana bir teklîfim var. Gel seninle beraber ortaklaşa bu kuyuyu işletelim. Böylece kuyu elinden çıkmamış olur. Kuyunun yarı hissesini bana sat. Birgün sen, birgün ben kuyuyu işletelim.

Yahûdî, işin neticesinin nereye varacağını anlayamadı. Teklîf çok hoşuna gitti. On iki bin dirheme kuyunun yarı hissesini verdi. Kuyunun başında bir gün Yahûdî, diğer gün Hazret-i Osman durup, su veriyorlardı. Yahûdî yine yüksek fiyatla suyu satıyor, Hazret-i Osman ise bedava olarak veriyordu. Müslümanlar, sıra Hazret-i Osman'a geldiği vakit, o günün ihtiyaçlarını aldıkları gibi, ertesi günün ihtiyaçlarını da doldurup gidiyorlardı.

Dolayısıyla ertesi gün Yahûdîye gelen olmuyordu. Yahûdî oyuna geldiğini anladı. Fakat iş işten geçmiş oldu. Sonra gelip, kuyunun diğer yarısını da aynı fiyatla Hazret-i Osman'a satmak istedi. Fakat Hazret-i Osman kabûl etmedi. Bir müddet sonra tekrar gelip, daha aşağı bir fiyat teklîf etti. Hazret-i Osman yine kabûl etmedi. Biliyordu ki, Yahûdî mecbûren bu kuyuyu satacaktı. Çünkü başka çâresi yoktu. Daha sonra Yahûdînin ısrârına dayanamıyarak, ucuz bir fiyatla diğer yarısını da satın aldı. Böylece kuyunun tamamı Müslümanların ihtiyaçları için sebil edildi. Peygamber efendimiz, bu habere çok sevinip Hazret-i Osman'a hayır duâ ettiler.